

Boekverslag Engels Elle s'appelait Sarah door Tatiana de Rosnay

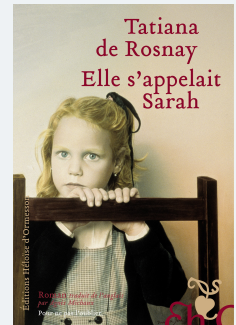
Boekverslag door een scholier

2860 woorden

28 maart 2011

★ 5,9

28 keer beoordeeld

Auteur	Tatiana de Rosnay
Genre	Psychologische roman, Oorlogsroman
Eerste uitgave	2007
Vak	Engels

Inhoud

Zakelijke gegevens

Over het boek

☺ Buitenkant van het boek

☺ Schrijfster

☺ Periode waarin het verhaal zich afspeelt

Inhoud

☺ Spanning

☺ Hoofdpersonen en bijpersonen

☺ Het thema

☺ 'Vertelde tijd'

☺ Realistisch of niet realistisch?

☺ Het eind ☺ ik

☺ Waar, op welke plaatsen? ☺ ik

☺ Hoe wordt het verhaal verteld?

☺ Perspectief

Samenvatting

☺ Hoe en waar het verhaal begint

☺ Titelverklaring

☺ Samenvatting

Mijn mening

Zakelijke gegevens

Het boek "Haar naam was Sarah" is geschreven door Tatiana de Rosnay. Het boek is oorspronkelijk in het

Engels geschreven, maar vertaald in meer dan dertig talen. In het Engels is dit boek uitgegeven door Literary Agency Wandel Cruse. De Nederlandse vertaling is door uitgeverij Artemis & co in Amsterdam door Monique Eggermont en Kitty Pouwels. De oorspronkelijke titel van dit boek is: Sarah's Key, wat een toepasselijkere naam is voor het boek, omdat de sleutel van de kast het voorwerp is waar het grootste deel van het verhaal om draait.

Dit boek is de zestiende druk en is uitgegeven in 2009 (de eerste druk is uitgegeven in 2007). Het genre van het boek is: oorlog/drama.

Omslagontwerp door Marry van Baar en de omslagillustratie door Anna Classon. Het is een paperback met 335 bladzijden.

Over het boek

Buitenkant van het boek:

Op de voorkant van het boek staat een foto van een meisje, ze heeft haar ogen gesloten. Ook staat er een recensie van Simone van der Vlugt: 'Een van de mooiste boeken die ik heb gelezen.'

Op de achterkant van het boek staat een korte samenvatting en er staan ook 4 recensies. Eén van Simone van der Vlugt: 'Een heel indrukwekkend verhaal over een vrouw die op het spoor komt van Sarah, een slachtoffer van de Holocaust. Ik kon niet meer stoppen met Lezen.' Eén van Libelle: 'Er zijn veel boeken over de Tweede Wereldoorlog verschenen, maar Haar naam was Sarah is zó overtuigend, dat het gewoon in elke boekenkast moet staan.' Van Viva: 'Ontroerende en spannende bestseller.' En de laatste is van Nouveau: 'Haar naam was Sarah grijpt je bij de strot en laat je niet meer los.'

Ook staat er een klein stukje over Tatiana de Rosnay geschreven op de achterkant van het boek.

Schrijfster:

Tatiana de Rosnay is geboren op 28 september in 1961 en heeft Engelse, Franse en Russische voorouders. Ze groeide eerst op in Parijs en later in Boston. Vervolgens verhuisde ze naar Engeland waar zij literatuurwetenschappen studeerde. In 1984 keerde ze terug naar Parijs en begon haar carrière als journaliste en schrijfster. Tatiana de Rosnay heeft inmiddels een aantal romans op haar naam staan, de meeste geschreven in het Frans, maar zij brak internationaal door met Haar naam was Sarah, dit was haar eerste roman in het Engels geschreven. Ze schrijft ook voor onder andere Psychologie Magazine en Elle.

Ze woont nu met haar gezin in Parijs.

Periode waarin het verhaal zich afspeelt:

In het begin word er om het hoofdstuk een deel van een verhaal verteld: het verhaal van Julia, speelt zich af vanaf 2002, 60 jaar na de razzia, en het verhaal van Sarah in juli 1942. In ongeveer het midden van het boek is Sarah's verhaal afgelopen, dan is er een verband gelegd tussen de twee verhalen. Na het midden van het boek gaan we door met Julia's verhaal.

Inhoud

Spanning:

In het boek wordt veel gebruik gemaakt van open plekken (figuurlijk). Zelfs de naam van één van de hoofdpersonen worden weggelaten. Pas op het einde word die bekend. Er wordt hier ook gebruik gemaakt van "het op het verleden gerichte spanning" (globale spanning) die je door het hele boek trekt. Telkens vraag de lezer zich af wat er nou precies gebeurd is. De spanningsboog duurt dan ook het hele boek voort. Behalve dat alles is uitstel ook één van de gebruikte manieren om het boek spannend te maken. Steeds al het spannend dreigt te worden stapt de schrijver over op een andere verhaallijn. En ook dwaalsporen heeft de schrijver niet achterwege gelaten. Als de lezer denkt dat "het meisje" uiteindelijk zal overlijden in het concentratiekamp, maakt het verhaal een hele andere wending. Kortom als je eenmaal aan het verhaal bent begonnen, kan je niet meer stoppen. Dat is zijn manier: Zorgen dat je verder wil lezen, het wordt niet spannend door zijn woorden of hoe hij de omgeving of het weer omschrijft, maar omdat het zo'n mooi verhaal is!

Hoofdpersonen:

Julia Jarmond:

Julie Jarmond is tussen de vijfenveertig en vijftig jaar oud. Ze is lang, langer dan de gemiddelde Franse vrouw, heeft blond haar, een sportief figuur en een brede glimlach. Julia Jarmond is een Amerikaanse journaliste die is getrouwd met de Franse Bernard Tézac. Door dit huwelijk woont ze in Parijs, maar ze werkt voor een Amerikaans-Frans tijdschrift. Samen met Bernard heeft ze een dochter Zoë, een tiener die als enige van de familie goed met Bernard's oma kan opschieten. Als Julia eenmaal met het artikel over het Vel d'Hiv bezig is, kan ze er niet meer mee stoppen. Ze hoeft ook niet de geschiedenis van haar eigen huis uit te pluizen, maar ze doet het wel, omdat het huis nu eenmaal te maken heeft met het onderwerp en ze wil weten wat er is gebeurd.

Sarah Starzinski:

Sarah was een mooi en lief meisje. Ze was slank, had dik honingblond haar en amandelvormig en groenblauwe ogen. Ze was nog maar 10 jaar toen ze met haar ouders werd opgepakt en naar het wielersstadion in Parijs gebracht werden, waarvandaan duizenden joden werden gedeporteerd. Daarvoor was ze een gelukkig meisje, geboren en getogen in Parijs. Voor het Vel d'Hiv is ze nog een klein meisje dat nog niet zoveel snapt van de wereld en nergens kwaad ziet, na het Vel d'Hiv vertrouwt ze bijna niemand meer en is ze ondanks dat ze nog niet zo oud is, van binnen al een echte vrouw. Ze zorgde in het concentratiekamp voor de jongere en zieke kinderen. Nadat ze was ontsnapt en tot de gruwelijke ontdekking kwam dat haar broertje het niet had overleefd veranderde er iets in haar. Ze werd heel gesloten en lachte bijna nooit. Toen ze oud genoeg was heeft ze een nieuw leven opgebouwd in Amerika waarbij ze haar verleden achter zich liet, er nooit meer over praatte en niemand er ooit over heeft verteld. De sleutel van de kast heeft ze wel altijd gehouden. Uiteindelijk heeft ze, ongeveer op haar veertigste, zelfmoord gepleegd.

Bijpersonen:

Het thema:

Het thema van dit boek is de Holocaust want het hele boek staat in het thema van de razzia van het Vel

d'Hiv. Sarah wordt als Joods meisje in de 2e wereld oorlog opgepakt door de Franse politie. Toen ze werd opgehaald heeft ze haar broertje in de kast gestopt en hem beloofd dat ze hem die avond nog weer zou vrijlaten. Ze wist niet dat ze naar Vel d'Hiv werd vervoerd en daar dagen vast zou zitten. Ze heeft de sleutel altijd bewaard en haalde hem regelmatig tevoorschijn als ze aan haar broertje dacht. Aan het einde van het boek komt de sleutel ook weer terug. Er staat nu een monument op de plaats van het Velodrome de Hiver, met de tekst: "De Franse Republiek als eerbetoon aan de slachtoffers van racistische en antisemitische vervolgingen en misdaden tegen de menselijkheid begaan onder het gezag van de zogenaamde 'Regering van de Staat van Frankrijk.'

'Vertelde tijd':

Het verhaal bestaat eigenlijk uit twee verhalen tussen een tijdperk van 60 jaar. Maar het verhaal van Sarah begint in 1942 en duurt ongeveer 2 maanden en het verhaal van Julia begint in 2002 en duurt ongeveer 1 jaar. De tussen tijd van de verhalen wordt eigenlijk niet verteld, maar Julia die komt er wel veel over te weten als ze op zoek gaat naar Sarah.

Realistisch of niet realistisch?

Dit boek is realistisch omdat de gebeurtenissen echt gebeurd hadden kunnen zijn. In de 2e wereld oorlog zijn er echt vreselijke dingen gebeurd met de Joden in de zomer van 1942. Het verhaal van Vel d'Hiv is waar. De schrijfster schrijft zelf in het voorwoord: De personages in deze roman zijn volkomen fictief. Maar verschillende gebeurtenissen niet, met name de gebeurtenissen die in de zomer van 1942 plaatsvonden in bezet Frankrijk, en in het bijzonder de grote razzia van het 'Vélodrome d'Hiver', die midden in Parijs plaatsvond op 16 juli 1942.

Het eind:

Het verhaal heeft een gesloten eind omdat je er precies achter komt wat er nu allemaal is gebeurd en William was een keer boos weggelopen bij Julia omdat hij eerst nog niks wist over de achtergrond van zijn moeder maar op het eind komt William weer terug en verteld Julia het hele verhaal over Sarah en kan Julia ook eindelijk rust krijgen en komt alles weer goed.

Waar, op welke plaatsen?

Het verhaal speelt zich af op meerdere plaatsen maar met name in Frankrijk in Parijs. Julia, haar man en dochter zijn van plan om te gaan wonen in een huis aan de rue de Saintonge en dat is het huis waar Sarah vroeger ook heeft gewoond. Het verhaal speelt zich ook af in het wielersstadion en in de verschillende concentratiekampen rondom Parijs en bij de boerderij van Jules en Geneviève waar Sarah en Rachel onderduiken. In Amerika speelt een deel van het verhaal ook af, want later gaat Julia in Amerika wonen en in Italië waar ze heen gaat om de zoon van Sarah op te zoeken.

Hoe wordt het verhaal verteld?

Het boek bestaat eigenlijk uit 2 verhalen dus is het moeilijk om te vertellen of het chronologisch is verteld.

Tot en met de helft van het boek worden de 2 verhalen om het hoofdstuk verteld, dan is een verhaal afgelopen. Als je het per verhaal bekijkt dan is het wel chronologisch verteld. Sommige op scholieren.nl zeggen dat het niet chronologisch is verteld omdat Julia probeert uit te zoeken wat er met Sarah na de 2e wereld oorlog is gebeurd. Daarom vertellen mensen haar soms wat er in het verleden is gebeurd, maar zonder echte flashbacks. Dus het boek is wel chronologisch geschreven maar dan in 2 verhalen die je om het hoofdstuk leest

Perspectief:

Het boek bestaat eigenlijk uit twee verhalen. Julia's verhaal is geschreven in het "ik-perspectief", dat kun je opmerken uit zinnen als: "Ik keek hem nog steeds aan en hij trilde nog altijd." Of: "Ik ben erachter gekomen wie er heeft gewoond,"ging ik verhit verder. Maar het deel van Sarah is geschreven in het "hij/zij-perspectief", dat kun je opmerken uit zinnen als: "Ik heb geld", zei Sarah. Of: Het meisje hoorde het harde gebons op de deur het eerst.

Samenvatting

Hoe en waar het verhaal begint:

Het verhaal begint op een vroege morgen in juli 1942 in Parijs. Sarah lag in bed en werd wakker van het harde gebons op de deur. Ze was nog zo versuft van de slaap dat ze eerst dacht dat het haar vader was die uit zijn schuilplaats in de kelder naar boven kwam. Maar toen klonken er stemmen: 'Politie! Opendoen! Nu!'. Sarah liep snel en zachtjes naar haar moeder toe en zei dat de politie er is.

Titelverklaring:

De titel van het boek is 'Haar naam was Sarah'. De schrijfster verwijst hiermee naar het meisje waar het boek om draait en die tijdens het Vel d'Hiv is omgekomen. In het begin van het boek weet je de naam van het joodse meisje niet, later in het boek kom je haar naam pas te weten. De Engelse titel van het boek is 'Sarah's Key', wat ook wel een logische titel is van het boek, omdat Sarah een sleutel bij zich draagt om haar broertje te bevrijden. Ze waagt haar eigen leven door tijdens de oorlog terug te gaan naar Parijs om haar broertje te bevrijden met deze sleutel. Het is een belangrijk voorwerp in het verhaal.

Samenvatting:

Sarah Starzinski is een joods meisje dat met haar broertje en ouders in Parijs woont ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Plotseling wordt er 's nachts op de deur geklopt: de Franse politie staat voor de deur en wil hun meenemen. De familie snapt niet wat er aan de hand is, maar gaat mee, behalve het broertje van Sarah, Michel. Deze kruipt in een geheime kast en Sarah doet de deur op slot. De sleutel van de deur houdt ze bij zich, met het plan haar broertje zo snel mogelijk weer te bevrijden. Maar de familie wordt opgesloten in het Velodrome de Hiver, een grote wielrenbaan in Parijs. Samen met nog ruim 12.000 andere joden worden ze hier dagenlang vastgehouden zonder eten of drinken, zonder medische hulp. Het is midden juli en warm buiten. Door het glazen dak van het gebouw waar ze in opgesloten zitten, wordt het alleen maar warmer. Veel mensen overlijden al in dit stadion, de overlevenden worden na een aantal

dagen overgebracht naar de interneringskampen Drancy en Beaune de la Rolande, die beide even buiten Parijs liggen. Sarah en haar ouders worden naar Beaune de la Rolande gebracht, en meteen bij aankomst worden mannen van vrouwen en kinderen gescheiden. Een paar dagen later worden ook de vrouwen en kinderen gescheiden, en Sarah voelt zich nu verantwoordelijk voor de kleine kinderen. Ze ontmoet een leeftijdsgenootje, Rachel, en besluit samen met Rachel te ontsnappen. Tijdens deze ontsnapping komt Sarah een politieagent tegen die in haar wijk dienst had, deze wil hun eerst tegen houden, maar helpt hun uiteindelijk toch met ontsnappen. Rachel en Sarah rennen door de bossen en schuilen uiteindelijk op de boerderij van Jules en Genevieve. Rachel wordt ziek en een arts komt langs, Sarah moet zich verstoppen. Maar goed ook, want de arts verradt Rachel en een paar dagen later wordt Rachel opgepakt door de Franse politie. Sarah wil terug naar Parijs om haar broertje te bevrijden, maar Jules en zijn vrouw zijn tegen. Uiteindelijk haalt ze hun over, en wanneer ze bij Sarah's oude huis aankomen, blijkt dat er al nieuwe bewoners ingetrokken zijn. Sarah rent toch het huis in en opent de kast, haar broertje is al overleden.

De zoon van de nieuwe eigenaar trouwt met de Amerikaanse journaliste Julia Jarmond. Julia en haar man weten beide niet van Sarah en haar broertje af. Julia krijgt de opdracht een artikel te schrijven over het Vel d'Hiv, en komt hierbij te weten dat Sarah in het huis van haar schoonouders heeft gewoond. Nu Julia en haar man in dit huis gaan wonen, wil ze meer over Sarah weten, of ze nog leeft, wat ze heeft meegemaakt en hoe het is afgelopen. Tijdens haar zoektocht komt ze in contact met de zoons van Jules en Genevieve, en via hun krijgt ze te weten dat Sarah naar New York is vertrokken, maar de zoons hebben al twintig jaar geen contact meer met Sarah gehad. Toch gaat Julia naar New York om Sarah te zoeken, en komt er zo achter dat Sarah al dood is. De zoon van Sarah, William, woont in Italië, en halsoverkop besluit Julia die zoon te gaan zoeken. William blijkt niets van Sarah's verleden af te weten, en is niet blij met de komst van Julia. Hij wil geen contact meer met Julia en teleurgesteld gaat Julia terug naar huis. Een paar jaar later heeft Julia een dochter, die ze Sarah heeft genoemd, en is ze gescheiden van haar man. Plotseling staat William weer voor haar deur, die heeft besloten dat hij toch wil weten wat er met zijn moeder is gebeurd, en Julia vertelt hem dit openhartig.

Mening

Ik vond het echt een prachtig boek. De gebeurtenissen die zij schreef waren schokkend, het bracht je even op de realiteit van wat er de Joden is aangedaan in de 2e wereld oorlog. Maar het vertelde je ook dat het niet alleen de Duitsers waren die schuldig zijn maar met Vel d'Hiv heeft de Franse politie ook iets heel erg gedaan. Ik vond het heel mooi hoe de schrijfster Sarah's verdriet beschreef en hoe de, wat eigenlijk twee heel verschillende verhalen lijken, toch één verhaal werd. Al vond ik het wel heel jammer dat het verhaal van Sarah in het midden al was afgelopen. Want dat vond ik het mooiste aan dit boek, wat de schrijfster eigenlijk wel heel slim heeft aangepakt: Ze schreef eerst een heel ontroerend hoofdstuk over Sarah, waardoor je bleef lezen als er weer een hoofdstuk over Julia was want je wou weten hoe het verder met Sarah ging. Wat ik ook wel een nadeel vond was dat het eind op het laatst leek steeds te worden uitgesteld van: Het einde is nabij, of toch niet, er gebeurd weer wat. Ik zou het wat mooier hebben gevonden al het einde wat eerder was. Maar ondanks wat min puntjes is dit boek echt een aanrader!